

Lovforslag nr. L 188. Fremsat den 3. maj 1991 af Jes Lunde (SF), Pernille Frahm (SF), Hanne Thanning Jacobsen (SF), Jytte Hilden (S), Jytte Andersen (S) og Lykkesoft (S)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social bistand

(Ændret maksimum for forældrebetaling for ophold i daginstitution)

§ 1

I lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 817 af 6. december 1990, foretages følgende ændring:

I § 73, stk. 1, 1. punktum, ændres »35 pct.« til:
»30 pct.«

§ 2

Loven har virkning fra den 1. januar 1992.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

For mange børnefamilier er udgifterne til børnenes pasning en meget tyngende post. Priserne i daginstitutionerne er gennem årene steget betydelig mere end prisudviklingen. I de sidste 10 år (1980-91) er institutionstaksterne således steget med hele 132 pct. sammenholdt med en stigning i forbrugerpristallet på 85 pct.

Børnefamilierne oplever med andre ord en stigende belastning, hvor udviklingen retteligt burde have været den modsatte.

En betaling på 2.000 kr. om måneden, der vel at mærke skal udredes af de penge, man har tilbage efter skat, er ikke ualmindeligt for bare én vuggestueplads. Den kommunale dagpleje koster ofte 1.500 kr. om måneden – en børnehave ofte 1.000 kr. om måneden.

Med flere børn i pasning bliver der tale om en ganske voldsom belastning.

Efter forslagsstillernes opfattelse bør betalingen for daginstitutioner nedsættes, så loftet for forældrebetaling sænkes fra 35 pct. til 25 pct. af driftsudgifterne. I første omgang foreslås loftet sænket til 30 pct.

Forslaget vil sammen med en obligatorisk søskenderabat give en tiltrængt lettelse af børnefamiliernes økonomi.

Forslaget vil samtidig være et vigtigt bidrag til at få nedbragt de problemer, der peges på i Finansministeriets samspilsrapport. Heraf fremgik det, at 47.000 erhvervsaktive familier havde sammensatte marginal-

procenter (sum af beskatning og aftrapning af sociale ydelser) på over 70 pct. 29.000 af disse er oven i købet enlige forsørgere.

Hovedårsagen til de høje marginalprocenter var den gradvise aftrapning af fripladser i daginstitutioner. Denne aftrapning talte så hårdt i regnestykket, netop fordi taksterne er høje. Nedsatte takster vil derfor helt automatisk tage toppen af samspilsproblemerne.

Forslaget om at sænke loftet for forældrebetalingen fra 35 pct. til 30 pct. vil koste ca. 400 mio. kr., hvis der gives kommunerne fuld kompensation for ændringen uafhængigt af, at nogle af dem frivilligt har sæt taksterne ned til et stykke under 35 pct.-grænsen.

Disse kommuner vil dermed få en overkompensation, der kan bruges enten til yderligere takstnedsættelse eller til at løse ventelisteproblemer.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Grænsen for den maksimale forældrebetaling sænkes fra 35 til 30 pct. af driftsudgifterne.

Til § 2

Forslagsstillerne ønsker, at ændringen træder i kraft så snart som muligt. Finanslovforslaget for 1991 gør det imidlertid umuligt at gennemføre ændringen i 1991 uden regeringens accept. Derfor foreslås en ikrafttræden pr. 1. januar 1992.